

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

katedra občanského práva

doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.

oponent

P O S U D E K

diplomové práce Jiřího Hendricha

„Spolky ve sportovním prostředí“

Téma, které si autor zvolil ke zpracování v rámci své diplomové práce, je v historické retrospektivě diplomových prací na fakultě tématem vysoce netradičním a jeho volba autorem zřejmě souvisí s výukou sportovního práva, která v posledních několika málo letech na fakultě probíhá. I když o kvalitách této výuky není jistě třeba pochybovat, klade se otázka, zda taková výuka vůbec může být dostatečným základním stavebním kamenem pro počín, který spočívá v sepsání diplomové práce. To přitom platí dvojnásob, jestliže se v rámci sportovního práva přistoupí k problematice spolků, která sice má svou značnou důležitost, a to jak obecně, tak i ve sportovním prostředí, která se však, alespoň na první pohled, nezdá být dostatečně specifická pro to, aby byla samostatně literárně zpracovávána. Svou volbou tedy autor na jedné straně osvědčil nepochybně jistou vědeckou odvahu, za niž mu náleží uznání, na druhé straně však vstoupil na rizikovou půdu, kde hrozí, že se práce, zejména je-li prací pouze diplomovou, méně či dokonce více nezdaří.

Mám velkou radost, že mohu hned v hodnotícím úvodu svého posudku předeslat, že se posuzovaná práce zdařila, a to v mnohém dokonce až překvapivě. Vše začíná u koneckonců správného rozvržení zkoumané látky jednak do kapitoly týkající se obecných otázek spolků (kde se na expozici poznámek o svobodě sdružování a o sdružovacím právu traktují z teoretického pohledu základní parametry spolku) a jednak do kapitoly věnované spolkům ve sportu (kde se zase rozebírají otázky právních forem právnických osob pohybujících se ve sportovním prostředí a následně pak otázky sportovních svazů, vnitřních spolkových předpisů ve sportu, jakož i financování a daní sportovního spolku). Na to konečně navazuje stručná případová studie věnovaná soudní ochraně dobrovolnosti členství ve spolku.

Klad práce ovšem nereprezentuje ani zdaleka jen její systematika. To, co zasluhuje vydvihnout především, spočívá v nezvykle adekvátním „uchopení“ analyzované materie, a to jak na obecné úrovni, tak i při zpracování jejích specifík v oblasti sportu, což se projevuje zejména v rozhledu postihujícím právní i věcnou stránku problematiky způsobem vykračujícím z rámce obvyklých znalostí i výborného studenta. S tím pak úzce souvisí též jednak kvalitní práce s prameny, jež jsou využity s ohledem na to, co z nich je reálně k dispozici, v nadprůměrném rozsahu (jak z oblasti judikatury, tak zejména z oblasti právní nauky), a jednak kvalitní citační technika (se zanedbatelnou výhradou odkazů na zákonná ustanovení, resp. na důvodovou zprávu v poznámkovém aparátu a s výhradou, že ne vždy citace kolektivní práce přesně identifikuje spoluautora, který je citován). Z formálního hlediska se k tomu všemu konečně druží též velmi kultivovaný jazykový projev autora, který v posledních letech u studentů již zdaleka není samozřejmostí.

Mám-li jako oponent nikoli jen chválit, nýbrž též kritizovat, plní se mi úkol kritika na obecné úrovni jen velmi obtížně a v jednotlivostech se toho též mnoho nenabízí. Obecně snad lze k práci předložit jen dvě námitky. Za prvé je práce do jisté míry povšechná, a to v míře, v jaké právní problémy spolků jsou samozřejmě četnější a hlubší, než jak by z práce vyplývalo. To je ovšem nedostatek jen zdánlivý, neboť detailnější přístup se možnostem diplomové práce vymyká. Za druhé potom je poněkud systematicky neorganická poslední část práce věnovaná případové studii, která (jsouc věnována toliko jednomu dílčímu problému) není ve skutečně vědecké práci přinejmenším obvyklá, jakkoli řeší problém mimořádně závažný, ve sportovním právu hojně přetřásaný a samozřejmě též vysoce praktický.

Pokud jde o jednotlivosti, jsou spíše jen otázkou nepřesnosti ty formulace (na str. 13 a 15), které se týkají okamžiku zrušení a zániku spolku a jeho pobočných spolků; zatímco k zániku pobočného spolku musí samozřejmě dojít vždy až po zániku spolku hlavního (viz § 230 odst. 2 POZ), u zrušení tomu tak zřejmě být bezpodmínečně nemusí (viz § 230 odst. 1 OZ). V celku podružné je též to, že k zániku členství ve spolku může dojít i jinak, než jak se v práci (na str. 17) uvádí, stejně tak jako existují kromě případů právního nástupnictví (str. 20 a 22) i jiné případy zrušení spolku bez likvidace (viz § 173 odst. 2 OZ). Nesprávný je závěr o formě akcií (na str. 26), které mohou být vydány též ve formě akcií na majitele, pokud jsou akciemi zaknihovanými nebo imobilizovanými; přitom rozhodný je v této věci nejen zákon č. 134/2013 Sb., ale aktuálně i sám zákon o obchodních korporacích, který to formuluje (z nepochopitelných důvodů dokonce dvakrát a ne zcela shodně) ve svých ustanoveních § 263

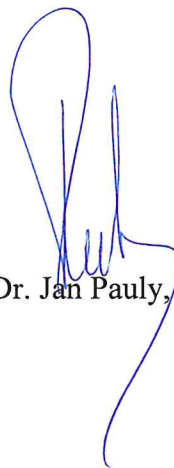
odst. 2 a § 274 odst. 2). Konečně pokud jde o orgány FAČR, nepatří mezi ně Sbor rozhodců (str. 38), nýbrž jednotliví rozhodci, resp. rozhodčí senáty a odvolací rozhodčí senáty, jejichž členové se ze Sboru rozhodců rekrutují.

S ohledem k omezenosti svých námitek předkládám jako témata k diskusi jednak bližší pohled na možnou relativitu rozdílu mezi koncesním a registračním principem, jak je tento zaveden u nás (str. 7 a 12), a jednak pohled na problém normalizační komise, který je zajímavě popsán na str. 33, v jehož souvislosti se však klade nejen otázka nadřazenosti předpisů FIFA, ale též otázka, o jakou vadu svobody vůle by případně šlo a jakou by to přinášelo konsekvenci.

Shora uvedené připomínky, včetně otázek (které v posudcích kladu jen zcela ojediněle) samozřejmě ani v nejmenším nesnižují mé vstupní konstatování o kvalitách předložené práce. Mohu tedy jednoznačně shrnout, že jde o práci, která jasně ukazuje nejen to, že si její autor osvojil široké vědecké poznatky o zpracovávané materii, ale i to, že získal pozoruhodnou schopnost tyto poznatky velmi vyspělým způsobem prezentovat, takže předložil práci, která je bezpochyby nadprůměrná. Práce tak nejen splňuje, ale i překračuje požadavky, které lze na ni jako na diplomovou práci klást, a doporučuji proto zcela jednoznačně, aby byla připuštěna k obhajobě.

V Praze dne 3. května 2019

doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large loop at the top and several smaller loops and strokes below, ending in a long, thin tail that extends downwards.